Geschillenkamer

Beslissing 305/2026 van 3 november 2026

Dossiernummer : DOS-2025-01035

Betreft : klacht met betrekking tot de publicatie van persoonsgegevens in de lezersrubriek van een krant

De Geschillenkamer van de Gegevensbeschermingsautoriteit,

Gelet op Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 *betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG* (algemene verordening gegevensbescherming), hierna « **AVG** »;

Gelet op de wet van 3 december 2017 *tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit,* hierna « **WOG** »[1];

Gelet op het reglement van interne orde, zoals goedgekeurd door het directiecomité van de Gegevensbeschermingsautoriteit op 25 april 2024 en gepubliceerd in het *Belgisch Staatsblad* op 31 mei 2024, hierna « **RIO** »[2];

Gelet op de stukken van het dossier;

Heeft de volgende beslissing genomen inzake:

De klager: X, hierna « **de klager** »;

De verweerder: Y, met maatschappelijke zetel te [...], ingeschreven in de Kruispuntbank van Ondernemingen onder het nummer [...], hierna « **de verweerder** ».

[1] De WOG is de organieke wet die de organisatie en de werking van de GBA regelt. De WOG is hier te raadplegen: link
[2] Het RIO vult de WOG aan door interne werkingsregels vast te leggen. Het RIO is hier te raadplegen: link

I. Feiten en procedure

1. Op 10 maart 2025 dient de klager een klacht in bij de Gegevensbeschermingsautoriteit tegen de verweerder.

2. Het voorwerp van de klacht betreft de ongewenste publicatie van persoonsgegevens van de klager in de lezersrubriek van een krant.

3. De klager licht toe dat hij op 5 juni 2024 het slachtoffer werd van een arbeidsongeval, waarna hij in het ziekenhuis werd opgenomen. De moeder van de klager besloot vervolgens bij de verweerder een aanvraag in te dienen tot publicatie van een oproep in de lezersrubriek van de door de verweerder uitgegeven krant. Met deze oproep werd aan lezers de mogelijkheid geboden om per post herstelwensen te sturen naar het ziekenhuis waar de klager verbleef. De aanvraag werd ingewilligd en de desbetreffende oproep werd op [datum] gepubliceerd in de regionale editie van de krant. De oproep werd tevens online gepubliceerd en luidde als volgt:

   "*Mijn jongste zoon [Voornaam klager], 21 jaar, start na een ernstig arbeidsongeval aan zijn revalidatie. Hij houdt van natuur, muziek, dieren, debatteren, klimmen en nog zoveel meer. Kaartjes met steunbetuigingen versieren nu zijn ziekenhuiskamer en het zou fijn zijn als u er ook één zou willen sturen.* ***[Naam ziekenhuis], [afdeling ziekenhuis], [Naam en Achternaam klager], [kamernummer], [Adres ziekenhuis].***"

4. De klager voert aan dat de verweerder zijn persoonsgegevens heeft gepubliceerd zonder zijn medeweten of toestemming, hetgeen volgens hem in strijd is met zijn recht op privacy. Daarnaast verzoekt de klager de Geschillenkamer om de publicatie van de betrokken lezersrubriek stop te zetten.

5. Op 12 maart 2025 wordt de klacht door de Eerstelijnsdienst ontvankelijk verklaard op grond van de artikelen 58 en 60 van de WOG en wordt de klager hiervan op de hoogte gesteld overeenkomstig artikel 61 WOG. Op dezelfde dag wordt de Geschillenkamer gevat op grond van artikel 92, 1° WOG.

6. Op 13 november 2025 beslist de Geschillenkamer, overeenkomstig artikel 94, §1, 1° WOG, om informatie op te vragen bij de klager om de omvang en de feiten van het geschil te kunnen vaststellen. Op dezelfde dag ontvangt de Geschillenkamer antwoord van de klager op de informatievraag.

7. Op 10 juli 2026 brengt de Geschillenkamer de partijen overeenkomstig artikel 95, §2 WOG op de hoogte van het feit dat onderhavig dossier aanhangig gemaakt werd, de inhoud van de klacht, en de mogelijkheid tot het raadplegen en het kopiëren van het dossier bij de griffie van de Geschillenkamer. De partijen worden uitgenodigd om hun eventuele

opmerkingen hieromtrent over te maken aan de Geschillenkamer, uiterlijk op 9 augustus 2026.

8. Op 13 juli 2026 ontvangt de Geschillenkamer de opmerkingen van de klager op deze kennisgeving. Op 7 augustus 2026 ontvangt zij de opmerkingen van de verweerder. Op 9 augustus 2026 ontvangt zij bijkomende opmerkingen van de klager.

II. Motivering

II.1. Omtrent het verzoek van de klager tot stopzetting van de publicatie van de betrokken lezersrubriek

9. De Geschillenkamer stelt vast dat de klager zowel in zijn klacht als in zijn voorafgaande communicatie met de verweerder heeft verzocht om de publicatie van de betrokken lezersrubriek stop te zetten. De klager beoogt daarmee te voorkomen dat andere betrokkenen in de toekomst op gelijkaardige wijze worden geconfronteerd met een inbreuk op hun privacy. Volgens de klager leidt het voortbestaan van de lezersrubriek er per definitie toe dat persoonsgegevens van de betrokkenen zonder hun medeweten of toestemming worden gepubliceerd.

10. De Geschillenkamer heeft reeds eerder geoordeeld dat artikel 58 WOG eenieder de mogelijkheid biedt om een klacht in te dienen, doch dat de klager daarbij blijk moet geven van een voldoende belang. Een louter algemeen of abstract belang, zoals het in algemene zin willen beschermen van de privacy van betrokkenen, volstaat daartoe niet.[3] De Geschillenkamer merkt bovendien op dat haar bevoegdheid op grond van artikel 100, § 1, 8° WOG om "*te bevelen dat de verwerking tijdelijk of definitief wordt bevroren, beperkt of verboden*", steeds betrekking heeft op een concrete verwerking van persoonsgegevens. Deze bevoegdheid kan niet worden aangewend om een lezersrubriek als dusdanig te doen afschaffen.

11. De Geschillenkamer stelt bijgevolg vast dat het verzoek van de klager om de betrokken lezersrubriek in het algemeen stop te zetten, niet steunt op een voldoende individueel belang. **Zij besluit derhalve dit onderdeel van de klacht te seponeren overeenkomstig artikel 95, § 1, 3° WOG.**

[3] Zie onder meer beslissing 117/2021 van 22 oktober 2021, beslissing 106/2022 van 27 juni 2022 en beslissing 29/2025 van 18 februari 2025. Zie in dat verband ook A.5. van het sepotbeleid van de Geschillenkamer. Dit sepotbeleid is hier te raadplegen: link

II.2. Omtrent de litigieuze publicatie betreffende de klager

II.2.1. Standpunt klager

12. De klager voert in essentie aan dat de verweerder zonder zijn medeweten of toestemming zijn identiteitsgegevens openbaar heeft gemaakt, hetgeen volgens hem inbreuk maakt op zijn privacy en in strijd is met de bepalingen van de AVG.

II.2.2. Standpunt verweerder

13. De verweerder voert aan dat de betrokken lezersrubriek reeds tientallen jaren integraal onderdeel uitmaakt van de redactionele formule van de krant en fungeert als een forum voor maatschappelijke interactie, warme oproepen, gemeenschapszin en solidariteit. Het selecteren, redigeren en publiceren van dergelijke inzendingen door het publiek valt volgens de verweerder onmiskenbaar onder haar redactionele vrijheid.

14. De verweerder voert aan dat de publicatie van de persoonsgegevens van de klager in de lezersrubriek een verwerking voor journalistieke doeleinden in de zin van artikel 24 WVP[4] betreft, waardoor de artikelen 7 t.e.m. 10, 11.2, 13 t.e.m. 16, 18 t.e.m. 20 en 21.1 van de AVG niet van toepassing zijn.[5] Het onderwerpen van de rubriek aan strikte informatieverplichtingen of toestemmingsvereisten zou de journalistieke vrijheid en de maatschappelijke functie van de rubriek fundamenteel onmogelijk maken, gelet op het feit dat deze er net op gericht is om personen, soms onverwachts, te beroeren of te verrassen.

15. De verweerder benadrukt dat de publicatie van inzendingen echter niet ongefilterd plaatsvindt. De redactie, gebonden door de deontologische regels inzake journalistiek, toetst ingezonden bijdragen steeds op eventuele onregelmatigheden, zoals laster, eerroof, fraude of kwetsende content. *In casu* heeft haar redactie geen enkele objectieve reden of indicatie geïdentificeerd om uit te gaan van kwade trouw, misbruik of een inbreuk op de persoonlijke levenssfeer van de klager. De litigieuze publicatie betrof een puur affectieve oproep die uitsluitend sympathie en steun trachtte te genereren voor een revaliderende patiënt, met name de klager. Volgens de verweerder was het haar aldus toegestaan om te steunen op de geloofwaardigheid en oprechte intenties van een eerstegraads bron, namelijk de moeder van de klager.

16. Naast haar inhoudelijke opmerkingen, voert de verweerder aan dat de onderhavige klacht zowel wat betreft de persoon van de klager als wat betreft haar voorwerp procedurele gebreken vertoont. Zij voert aan dat de klacht weliswaar formeel door de klager werd ingediend, maar dat ter staving daarvan uitsluitend wordt verwezen naar communicatie die

---

[4] Wet van 30 juli 2018 betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens, *B.S.* 5 september 2018, eli/wet/2018/07/30/2018040581/staatsblad.

[5] Art. 24, §2 WVP

heeft plaatsgevonden tussen de moeder van de klager en de verweerder. De verweerder stelt dat zij nooit een inhoudelijk verzoek van de klager zelf, noch van een daartoe gemachtigde vertegenwoordiger, heeft ontvangen. Voorts voert de verweerder aan dat het haar "*geheel onduidelijk is wat haar in voorliggend dossier wordt verweten of wat de klager met zijn klacht wil bereiken*". De klager beperkt zich in zijn klacht tot de stelling dat zijn persoonsgegevens zonder zijn medeweten of toestemming werden gepubliceerd, zonder nader uiteen te zetten om welke redenen deze publicatie een schending van de toepasselijke privacywetgeving zou opleveren.

II.2.3. *Prima facie* oordeel van de Geschillenkamer

a. Aangaande de door de verweerder opgeworpen procedurele bezwaren

17. Vooreest gaat de Geschillenkamer in op de door de verweerder aangevoerde procedurele bezwaren.

18. Overeenkomstig artikel 60 WOG is de Eerstelijnsdienst bevoegd om de ontvankelijkheid van de klacht te onderzoeken aan de hand van, onder andere, de daarin opgenomen ontvankelijkheidscriteria. De Eerstelijnsdienst heeft op 12 maart 2025 de klacht ontvankelijk verklaard, nadat zij heeft vastgesteld dat de klacht werd ingediend door de betrokkene zelf, dat wil zeggen, de natuurlijke persoon wiens persoonsgegevens werden verwerkt. Voorts werd vastgesteld dat de klacht een uiteenzetting bevat van de feiten alsook de nodige indicaties voor de identificatie van de verwerking waarop zij betrekking heeft. Het feit dat de klager ter staving van zijn klacht documentatie heeft gebruikt waaraan hij zelf niet heeft deelgenomen, doet geen afbreuk aan de ontvankelijkheid van de klacht. Voorts blijkt uit de stukken in het dossier dat de klager voorafgaand aan de indiening van de klacht wel telefonisch contact heeft gehad met de verweerder omtrent voorliggend geschil. De Geschillenkamer stelt daarnaast vast dat de klager niet aanvoert dat hij ten aanzien van de verweerder zijn rechten uit hoofde van de AVG heeftuitgeoefend. Mogelijke inbreuken op dergelijke rechten vormen bijgevolg niet het voorwerp van de onderhavige klacht en zullen derhalve geen onderdeel uitmaken van de beoordeling door de Geschillenkamer.

19. Overeenkomstig artikel 77.1 AVG heeft iedere betrokkene bovendien "*het recht om een klacht in te dienen bij een toezichthoudende autoriteit [...]* indien hij van mening is dat de verwerking van hem betreffende persoonsgegevens inbreuk maakt op deze verordening"[6]. De Geschillenkamer oordeelt dat uit de klacht en de andere stukken in het dossier duidelijk blijkt dat de klager van mening is dat de publicatie van de hem betreffende persoonsgegevens inbreuk maakt op de AVG, gelet op het feit dat de publicatie zonder zijn

[6] Onderlijning door de Geschillenkamer

medeweten of toestemming gebeurde. De Geschillenkamer oordeelt dat van de klager niet kan worden verwacht dat hij op duidelijke, nauwkeurige en uitputtende wijze de wettelijke bepalingen aangeeft op basis waarvan hij zijn klacht indient. De juridische kwalificatie van de feiten – die desgevallend een inbreuk op de geldende regelgeving inzake de bescherming van persoonsgegevens vormt – wordt bepaald door de Geschillenkamer.

20. Voorts wenst de Geschillenkamer te benadrukken dat zij op 10 juli 2026 heeft besloten om op grond van artikel 94, §1, 5° WOG het voorliggende dossier voort te zetten overeenkomstig de zogenaamde "*procedure voorafgaand aan de beslissing te gronde*", ook wel de "*light*"-procedure genoemd. Deze procedure verschilt wezenlijk van de "*procedure ten gronde*" waar de Geschillenkamer de partijen vraagt om hun respectieve argumenten naar voren te brengen door middel van een uitwisseling van conclusies, desgevallend op basis van de vaststellingen opgenomen in het onderzoeksrapport van de Inspectiedienst. De verweerder heeft in het kader van de voorliggende procedure evenwel de mogelijkheid gekregen om schriftelijke opmerkingen en/of aanvullende stukken over te maken teneinde elk relevant element onder de aandacht van de Geschillenkamer te brengen, waardoor haar rechten van verdediging werden gewaarborgd.

21. Om voornoemde redenen verwerpt de Geschillenkamer de door de verweerder opgesomde procedurele bezwaren en gaat zij over tot een inhoudelijke beoordeling van de klacht.

b. Aangaande de vraag of de publicatie in casu een verwerking voor journalistieke doeleinden betreft

22. De Europese wetgever heeft in artikel 85 AVG de mogelijkheden voor lidstaten bepaald om uitzonderingen of afwijkingen op de AVG in te voeren "*indien deze noodzakelijk zijn om het recht op bescherming van persoonsgegevens in overeenstemming te brengen met de vrijheid van meningsuiting en van informatie*". Middels artikel 24 WVP heeft de Belgische wetgever uitvoering gegeven aan dit uitzonderingsregime.

23. Artikel 24, §1 WVP definieert de verwerking voor journalistieke doeleinden als "*de voorbereiding, het verzamelen, opstellen, voortbrengen, verspreiden of archiveren ten behoeve van het informeren van het publiek, met behulp van elke media en waarbij de verwerkingsverantwoordelijke zich de naleving van de journalistieke deontologische regels tot taak stelt*". Het Hof van Justitie van de Europese Unie (hierna, « **HvJEU** ») bevestigde echter herhaaldelijk de ruime interpretatie van het begrip "journalistiek".[7] Overweging 153 AVG preciseert tevens dat, gelet op het belang van het recht van vrijheid van meningsuiting in elke democratische samenleving, de begrippen die betrekking hebben op die vrijheid,

[7] Zie o.a. HvJEU, Tietosuojavaltuutettu t. Satakunnan Markkinapörssi Oy en Satamedia Oy, C-73/07, 16 december 2008, randnr. 56; HvJEU, Buivids, C-345/17, 14 februari 2019, randnr. 51.

zoals journalistiek, ruim dienen uitgelegd te worden. Het HvJEU heeft in voornoemde rechtspraak uiteengezet dat het uitgangspunt voor het bepalen of een verwerking "voor journalistieke doeleinden" geschiedt, de vraag moet worden beantwoord of de activiteiten tot doel hebben om informatie, meningen of ideeën aan het publiek bekend te maken.[8]

24. De Geschillenkamer merkt vooreerst op dat de onderhavige klacht gericht is tegen een erkende persuitgever, gebonden aan de deontologische journalistieke regels en wier professionaliteit niet ter discussie staat. Bovendien oordeelt zij dat het feit dat de inhoud van de publicatie een persoonlijke oproep betreft, er op zichzelf niet aan in de weg staat dat sprake is van een verwerking voor journalistieke doeleinden. De verweerder stelt met de lezersrubriek immers een redactioneel medium ter beschikking waarmee door lezers aangeleverde informatie, boodschappen, meningen en ideeën aan een onbepaald publiek kunnen worden verspreid, hetgeen *a priori* kan bijdragen aan het publieke debat in een democratische samenleving. Gelet op het voorgaande, is de Geschillenkamer *prima facie* van oordeel dat de betrokken publicatie in de lezersrubriek van de verweerder een verwerking voor journalistieke doeleinden betreft in de zin van artikel 24 WVP.

c. De belangenafweging tussen het fundamentele recht op vrije meningsuiting en informatie en het recht op een privéleven en de bescherming van persoonsgegevens

25. **Gelet op het feit dat de betrokken verwerking op het eerste gezicht voor journalistieke doeleinden geschiedde, is de Geschillenkamer *prima facie* van oordeel dat de verweerder zich kon beroepen op artikel 24, § 2, WVP.** Bijgevolg was de verweerder, overeenkomstig die bepaling, niet gehouden tot naleving van de in artikel 14 AVG vervatte informatieverplichtingen. Evenzeer volgt uit artikel 24, § 2, WVP dat artikel 9, lid 1, AVG buiten toepassing wordt gesteld bij verwerkingen voor journalistieke doeleinden, zodat het daarin neergelegde principiële verbod op de verwerking van bijzondere categorieën van persoonsgegevens (waaronder gegevens over gezondheid) evenmin toepassing vindt.

26. De Geschillenkamer acht het aangewezen om, ten overvloede, één en ander te nuanceren, zonder dat zulks afbreuk doet aan haar *prima facie* besluit zoals bedoeld in punt 25 van deze beslissing.

27. Zoals de Europese wetgever ook in de preambule van de AVG heeft erkend, heeft het recht op gegevensbescherming "*geen absolute gelding*" en moet het "*conform het evenredigheidsbeginsel tegen andere grondrechten worden afgewogen*" (overweging 4 AVG). De vrijheid van meningsuiting en informatie wordt in deze overweging ook expliciet genoemd. Het recht op gegevensbescherming kan aldus op gespannen voet komen te

[8] HvJEU, Tietosuojavaltuutettu t. Satakunnan Markkinapörssi Oy en Satamedia Oy, C-73/07, 16 december 2008, randnr. 61; HvJEU, Buivids, C-345/17, 14 februari 2019, randnr. 53, 59

staan met de vrijheid van meningsuiting en informatie. Indien dit het geval is in een specifieke zaak, dient er een afweging *in concreto* te gebeuren.

28. Aangaande die afweging *in concreto* heeft de Geschillenkamer reeds in eerdere beslissingen[9] gewezen op de schijnbare onverenigbaarheid van artikel 24, §2 WVP met artikel 85 AVG. Voornoemde nationale bepaling stipuleert immers dat, in geval van verwerkingen voor journalistieke doeleinden, de artikelen 7 t.e.m. 10, 11.2, 13 t.e.m. 16, 18 t.e.m. 20 en 21.1 van de AVG niet van toepassing zijn. Dit lijkt op gespannen voet te staan met artikel 85 AVG, gelet op het feit dat die bepaling uitzonderingen en afwijkingen pas mogelijk maakt "*indien deze* ***noodzakelijk*** *zijn om het recht op bescherming van persoonsgegevens in overeenstemming te brengen met de vrijheid van meningsuiting en informatie*". In dit kader stelt het HvJEU in het arrest *Satamedia*:

> *[…] om tot een evenwichtige* ***afweging*** *tussen de beide fundamentele rechten te komen, eist het fundamentele recht op bescherming van het privéleven dat de uitzonderingen op en beperkingen van de gegevensbescherming in vorengenoemde hoofdstukken van de richtlijn,* ***binnen de grenzen van het strikt noodzakelijke blijven****.*[10]

29. In het recentere arrest *Buivids* stelt het HvJEU tevens het volgende:

> *Bovendien moet in herinnering worden gebracht dat de in artikel 9 van richtlijn 95/46 [mutatis mutandis vergelijkbaar met art. 85.2 AVG] bedoelde* ***uitzonderingen en afwijkingen alleen*** *mogen worden* ***toegepast voor zover*** *zij* ***nodig*** *blijken om twee fundamentele rechten te verzoenen, namelijk bescherming van de persoonlijke levenssfeer en de vrijheid van meningsuiting […].*[11]

30. De Geschillenkamer merkt derhalve op dat artikel 85.2 AVG tot doel heeft een *evenwicht* tussen de betrokken grondrechten tot stand te brengen, veeleer dan het recht op gegevensbescherming in geval van verwerkingen voor journalistieke doeleinden gedeeltelijk buiten toepassing te stellen, en dit zonder bijkomende belangenafweging.

d. Aangaande het beginsel van minimale gegevensverwerking – Artikel 5.1.c) AVG

31. De toepassing van artikel 24, §2 WVP neemt evenwel niet weg dat verwerkingen van persoonsgegevens voor journalistieke doeleinden in lijn moeten zijn met de bepalingen uit de AVG die wél van toepassing zijn, zoals onder andere de gegevensbeschermingsbeginselen opgenomen in artikel 5 van de AVG. Met betrekking tot onderhavige zaak wijst de Geschillenkamer in het bijzonder op het beginsel van minimale

---

[9] Zie o.a. beslissing ten gronde 139/2021 van 10 december 2021 en beslissing 45/2024 van 7 maart 2024.

[10] HvJEU, Tietosuojavaltuutettu t. Satakunnan Markkinapörssi Oy en Satamedia Oy, C-73/07, 16 december 2008, randnr. 56, *benadrukking door de Geschillenkamer*.

[11] HvJEU, Buivids, C-345/17, 14 februari 2019, randnr. 63, *benadrukking door de Geschillenkamer*.

gegevensverwerking in artikel 5.1.c) AVG, krachtens hetwelk alleen persoonsgegevens mogen worden verwerkt die toereikend, ter zake dienend en beperkt zijn tot wat noodzakelijk is voor de doeleinden waarvoor ze worden verwerkt.

32. Het beginsel van minimale gegevensverwerking vereist met andere woorden dat wordt nagegaan of de verwerkte persoonsgegevens passend en noodzakelijk zijn voor de verwezenlijking van het met de verwerking nagestreefde doel, rekening houdend met de toepasselijke rechtsgrond als bedoeld in artikel 6.1 AVG. Van minimale gegevensverwerking is pas sprake indien het beoogde doel redelijkerwijs niet kan worden bereikt met andere middelen die een beperktere verwerking van persoonsgegevens met zich meebrengen.[12]

33. Toegepast op onderhavige zaak stelt de Geschillenkamer vast dat de verwerking van de persoonsgegevens van de klager tot doel had het publiek te informeren over diens situatie en, door een oproep tot het sturen van herstelkaartjes, maatschappelijke betrokkenheid en solidariteit met de klager te bevorderen tijdens diens herstel. De Geschillenkamer stelt daarnaast vast dat de litigieuze publicatie enerzijds “gewone”[13] persoonsgegevens bevat, met name de voor- en achternaam, de leeftijd en de hobby’s van de klager. Anderzijds bevat de publicatie ook “gegevens over gezondheid” in de zin van artikel 4.15 AVG, namelijk het feit dat de klager het slachtoffer is van een ernstig arbeidsongeval, alsook het adres van het ziekenhuis, de afdeling en het kamernummer waar de klager zijn revalidatie ondergaat.

34. De Geschillenkamer is *prima facie* van oordeel dat de publicatie van de volledige naam van de klager, alsook van het concrete ziekenhuis, de afdeling en de kamer waarin de klager verbleef, niet ter zake dienend en evenmin noodzakelijk was voor de verwezenlijking van het met de publicatie beoogde doel. De Geschillenkamer begrijpt dat de verweerder er belang bij kan hebben om een inzending van een lezer, *in casu* de moeder van de klager, zo getrouw en authentiek mogelijk weer te geven. Dit neemt evenwel niet weg dat de verweerder, gelet op de aard van de betrokken persoonsgegevens en de mogelijke impact van de publicatie ervan op de persoonlijke levenssfeer van de klager, redelijkerwijs maatregelen kon nemen om de verwerking van diens persoonsgegevens te beperken, zonder afbreuk te doen aan het met de publicatie nagestreefde doel.

35. Zo had de verweerder zich kunnen beperken tot de publicatie van de voornaam van de klager, zodat de klager niet langer identificeerbaar zou zijn voor lezers. Evenzeer had de verweerder ervoor kunnen opteren om een ander postadres te publiceren, bijvoorbeeld het adres van de inzender zelf, zijnde de moeder van de klager. Op die manier zouden lezers nog

[12] Zie conclusie van Advocaat-Generaal M. Szpunar in de zaak HvJEU C-394/23, Association Mousse t. Commission nationale de l’informatique et des libertés en SNCF Connect, 11 juli 2024, randnr. 32

[13] Dat wil zeggen, andere persoonsgegevens dan die overeenkomstig artikel 9.1 AVG worden gekwalificeerd als “bijzondere categorieën van persoonsgegevens”.

steeds de mogelijkheid hebben gehad om de beoogde herstelwensen te versturen, zonder dat zij noodzakelijkerwijs kennis konden nemen van het ziekenhuis en afdeling waar de klager verbleef en aldus van informatie die rechtstreeks inzicht kon verschaffen in zijn gezondheidstoestand.

36. De Geschillenkamer is dan ook van oordeel dat dergelijke maatregelen een minder vergaande verwerking van de persoonsgegevens van de klager mogelijk zouden hebben gemaakt, zonder dat hierdoor het doel van de publicatie in het gedrang zou zijn gekomen. De bijkomende persoonsgegevens die door de verweerder werden gepubliceerd, waren bijgevolg *prima facie* niet noodzakelijk voor de verwezenlijking van dat doel.

37. Tot slot merkt de Geschillenkamer volledigheidshalve op dat ook de Code van de Raad voor de Journalistiek het belang van het beginsel van minimale gegevensverwerking erkent. Deze Code bevat de deontologische regels die de verweerder dient na te leven en benadrukt, meer bepaald met betrekking tot de identificatie van slachtoffers, dat terughoudendheid geboden is bij de bekendmaking van persoonsgegevens.[14]

e. Prima facie besluit

38. **Op basis van de bovenstaande feiten is de Geschillenkamer van oordeel dat de verweerder artikel 5.1.c) AVG schendt omwille van de publicatie van (gevoelige) persoonsgegevens van de klager zonder dat dit noodzakelijk was voor de doeleinden waarvoor ze werden verwerkt**, **wat in dit geval rechtvaardigt dat een waarschuwing wordt gegeven** zodat de verweerder er in de toekomst voor zorgt dat het beginsel van minimale gegevensverwerking wordt nageleefd bij de verwerking van persoonsgegevens in het kader van de publicatie van inzendingen door lezers.

39. Deze waarschuwingsbeslissing heeft tot doel de verweerder te herinneren aan haar verplichting om de bovengenoemde bepaling van de AVG na te leven, zodat zij in de toekomst aan deze bepaling kan voldoen in het kader van de verwerkingsactiviteiten die in deze zaak aan de orde zijn.

40. Onderhavige beslissing is een *prima facie* beslissing genomen door de Geschillenkamer overeenkomstig artikel 95 van de WOG op grond van de door de klager ingediende klacht, in het kader van de "*procedure voorafgaand aan de beslissing ten gronde*" [15] en geen beslissing ten gronde van de Geschillenkamer in de zin van artikel 100 van de WOG.

---

[14] Code van de Raad voor de Journalistiek, bijgewerkte versie 2026, art. 23 (p. 30): "*De journalist respecteert het privéleven van personen en tast het niet verder aan dan noodzakelijk in het maatschappelijk belang van de berichtgeving. De journalist gaat in het bijzonder omzichtig om met mensen in een kwetsbare situatie, zoals minderjarigen, slachtoffers van criminaliteit, rampen en ongevallen, en hun directe omgeving. De journalist is bijzonder terughoudend bij de bekendmaking van gegevens of beelden die de identificatie mogelijk maken van slachtoffers van onder meer criminaliteit, rampen en ongevallen, en hun directe omgeving. Hij weegt de bekendmaking af tegen het maatschappelijk belang van de informatie. […]*" (benadrukking door de Geschillenkamer)

[15] Afdeling 3, Onderafdeling 2 van de WOG (artikelen 94 t.e.m. 97).

41. Indien de verweerder niet akkoord gaat met de inhoud van onderhavige *prima facie* beslissing en van mening is dat zij feitelijke en/of juridische argumenten kan aanvoeren die tot een nieuwe beslissing zouden kunnen leiden, kan zij een verzoek tot heroverweging indienen bij de Geschillenkamer volgens de procedure vastgesteld in de artikelen 98 juncto 99 van de WOG, bekend als een "behandeling ten gronde". Dit verzoek moet worden gestuurd naar het e-mailadres litigationchamber@apd-gba.be binnen een termijn van 30 dagen na kennisgeving van dit prima facie besluit. Indien van toepassing, wordt de uitvoering van dit besluit opgeschort gedurende de bovengenoemde periode.

42. In geval van een voortzetting van de behandeling van de zaak ten gronde, zal de Geschillenkamer de partijen op grond van de artikelen 98, 2° en 3° *juncto* artikel 99 van de WOG uitnodigen hun verweermiddelen in te dienen alsook alle stukken die zij nuttig achten bij het dossier te voegen. De onderhavige beslissing wordt desgevallend definitief opgeschort.

43. Tot slot wijst de Geschillenkamer er volledigheidshalve op dat een behandeling ten gronde van de zaak kan leiden tot het opleggen van de maatregelen vermeld in artikel 100 van de WOG[16].

III. Publicatie van de beslissing

44. Gelet op het belang van transparantie met betrekking tot de besluitvorming van de Geschillenkamer, wordt deze beslissing gepubliceerd op de website van de Gegevensbeschermingsautoriteit. Het is evenwel niet nodig dat daartoe de identificatiegegevens van de partijen rechtstreeks worden bekendgemaakt.

[16] Artikel 100. § 1. De Geschillenkamer heeft de bevoegdheid om:
1° een klacht te seponeren;
2° de buitenvervolgingstelling te bevelen;
3° de opschorting van de uitspraak te bevelen;
4° een schikking voor te stellen;
5° waarschuwingen en berispingen te formuleren;
6° te bevelen dat wordt voldaan aan de verzoeken van de betrokkene om zijn rechten uit te oefenen;
7° te bevelen dat de betrokkene in kennis wordt gesteld van het veiligheidsprobleem;
8° te bevelen dat de verwerking tijdelijk of definitief wordt bevroren, beperkt of verboden;
9° te bevelen dat de verwerking in overeenstemming wordt gebracht;
10° de rechtzetting, de beperking of de verwijdering van gegevens en de kennisgeving ervan aan de ontvangers van de gegevens te bevelen;
11° de intrekking van de erkenning van certificatie-instellingen te bevelen;
12° dwangsommen op te leggen;
13° administratieve geldboeten op te leggen;
14° de opschorting van grensoverschrijdende gegevensstromen naar een andere Staat of een internationale instelling te bevelen;
15° het dossier over te dragen aan het parket van de procureur des Konings te Brussel, die het in kennis stelt van het gevolg dat aan het dossier wordt gegeven;
16° geval per geval te beslissen om haar beslissingen bekend te maken op de website van de Gegevensbeschermingsautoriteit.

OM DEZE REDENEN,

beslist de Geschillenkamer van de Gegevensbeschermingsautoriteit, onder voorbehoud van de indiening van een verzoek door de verweerder tot behandeling ten gronde overeenkomstig artikel 98 e.v. van de WOG, om:

- op grond van **artikel 58.2.*a)* van de AVG** en **artikel 95, § 1, 4° van de WOG** de verweerder te waarschuwen zodat deze zich er in de toekomst van verzekert dat artikel 5.1.c) van de AVG worden nageleefd bij de verwerking van persoonsgegevens in het kader van de publicatie van inzendingen door lezers.

De Geschillenkamer herinnert eraan dat indien de verweerster niet akkoord gaat met de inhoud van dit *prima facie* besluit en van mening is dat zij feitelijke en/of juridische argumenten kan aanvoeren die tot een ander besluit zouden kunnen leiden, zij, enerzijds, een verzoek tot behandeling van de zaak ten gronde kan indienen bij de Geschillenkamer via het e-mailadres litigationchamber@apd-gba.be, en dit binnen een termijn van 30 dagen na de kennisgeving van dit besluit. Indien van toepassing, wordt de uitvoering van dit besluit opgeschort gedurende de bovengenoemde periode.

Anderzijds kan de verweerster beroep instellen tegen dit besluit overeenkomstig artikel 108, § 1 van de WOG, binnen een termijn van 30 dagen na kennisgeving ervan, bij het Marktenhof (hof van beroep van Brussel), met de Gegevensbeschermingsautoriteit als verwerende partij. Een dergelijk beroep kan worden ingesteld door middel van een verzoekschrift op tegenspraak dat de in artikel 1034*ter* van het Gerechtelijke Wetboek (Ger.W.) opgesomde elementen dient te bevatten[17]. Het verzoekschrift tot tussenkomst moet worden ingediend bij de griffie van het Marktenhof overeenkomstig artikel 1034*quinquies* van het Ger.W.[18], of via het e-Deposit informatiesysteem van het Ministerie van Justitie (artikel 32*ter* van het Ger.W.).

(get). Dirk Van Der Kelen

Directeur van de Geschillenkamer

---

[17] Het verzoekschrift vermeldt op straffe van nietigheid:

1° de dag, de maand en het jaar;

2° de naam, voornaam, woonplaats van de verzoeker en, in voorkomend geval, zijn hoedanigheid en zijn rijksregister- of ondernemingsnummer;

3° de naam, voornaam, woonplaats en, in voorkomend geval, de hoedanigheid van de persoon die moet worden opgeroepen;

4° het voorwerp en de korte samenvatting van de middelen van de vordering;

5° de rechter voor wie de vordering aanhangig wordt gemaakt;

6° de handtekening van de verzoeker of van zijn advocaat.

[18] Het verzoekschrift met zijn bijlage wordt, in zoveel exemplaren als er betrokken partijen zijn, bij aangetekende brief gezonden aan de griffier van het gerecht of ter griffie neergelegd.